

won Adam; tej žensze pał Hejba. To stwořeńe Adama sta se tač, až Bog jogo schěło se sěmje huzhni, a jomu jadnu rošymnu dušchu da; tu žensku pał stwori won tač: won da jadno twarde spańe padnušch na togo žłoweka, až won hušnu, a Bog wese jogo lobrow jadno a samčnu to město se schělom, a Bog ten Kněs stwori jadnu žensku s togo lobra, kotarež won wot togo žłoweka wese. Bog pał stwori togo přédneho žłoweka šebe k bilže, k bilže Božej stwori won jogo, won napołni jogo rošym s mudrosczu, a jogo wolu se šwětošcju (Eph. 4, 24), jogo schěło hობdari won s rědnoscju a s něšmernošcju, k hobydleńu da won jomu ten paradis, kenz jadno welgi rědno gumno běšcho, a pschiruzh jomu to kněstwo nad tymi šwěretami. Taku kšchafnu Božu bildu pał šmy my, božko, psches to grěšchne padńeńe sgubili, a my něšmy wězej tače, ako s teje Božeje ruki pschizěchmy.

Psches Adamowe padńeńe
 To pschichčło našcho škasěne,
 A choroscž, šmēršč a boloscži,
 A šchylne sěmske žakoscži.
 Zo Božu bildu něto mam?
 Kač Bogu nět se spodobam?
 Zož jo se jomu lubičo,
 To šchylno jo se sgubičo.

Něwě ničten ga stuzenka,
 Zož se mogač hochłožič
 A wot nutschika a wenka
 Grěšchny nērech huzhscžič?
 Žednog nēwēm, ač te rany
 A tu šwětu drogu kšchěj